

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – **SSO Anna Maria Kowalik**

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o odmowę zatwierdzenia taryfy w zakresie obrotu gazem ziemnym

na skutek odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 26 października 2015 r. Nr (...)

postanawia:

1. umorzyć postępowanie,
2. zasądzić od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
3. zwrócić z Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem połowy opłaty sądowej od odwołania.

SSO Anna Maria Kowalik

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2015 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał Decyzję Nr (...), którą odmówił zatwierdzenia ustalonej przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. taryfy nr (...) w zakresie obrotu gazem ziemnym wysokometanowym.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła odwołanie od ww. Decyzji a następnie uzupełnienie odwołania.

Prezes URE reprezentowany przez radcę prawnego złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o umorzenie, ewentualnie oddalenie odwołania i oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych w odwołaniu oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W dalszej kolejności pozwany zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika ustosunkował się do pisma powódki stanowiącego uzupełnienie odwołania, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Z kolei w piśmie z dnia 29 maja 2018 roku powódka cofnęła odwołanie z uwagi na jego bezprzedmiotowość, jak podniosła spowodowaną wejściem w życie 1 października 2017 r., zgodnie z art. 62b ustawy Prawo energetyczne, przepisu znoszącego obowiązek przedkładania taryf do zatwierdzenia dla odbiorców innych niż odbiorcy paliw gazowych w gospodarstwach domowych. Powódka wskazała, że cofnięcie odwołania jest podyktowane opisaną zmianą

ustawy niezależną od stron toteż wywiodła, iż nie można jej traktować jako strony przegrywającej, co uzasadnia w jej ocenie zniesienie kosztów procesu pomiędzy stronami, o które wniosła.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew (odwołanie) może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powódka skutecznie cofnęła odwołanie, a okoliczności sprawy nie wskazują aby jego cofnięcie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, tj. nie zachodzą przesłanki z art. 203 § 4 kpc, dające sądowi możliwość uznania cofnięcia pozwu za niedopuszczalne.

Wobec powyższego wydanie wyroku w sprawie niniejszej stało się zbędne, dlatego na mocy art. 355 § 1 i § 2 kpc Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił postępowanie w sprawie umorzyć.

O kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w oparciu o treść art. 98 i 99 kpc. Przy czym pozwany otrzymał zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości jednej stawki minimalnej ustalonej na podstawie § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.).

Obowiązkiem zwrotu kosztów procesu Sąd obciążył powódkę, bowiem w wypadku cofnięcia pozwu (odwołania) obowiązek ten obciąża w zasadzie zawsze powoda. Według Sądu Najwyższego dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda (por. postanowienie SN z dnia 12 kwietnia 2012 r, II CZ 208/11, LEX nr 1214570).

W rozpoznawanej sprawie nie zaszły okoliczności, z których wynikałoby, że wystąpienie z odwołaniem było konieczne dla celowej obrony praw powódki. Cofnięcie przez nią odwołania, nawet w warunkach nowych przepisów Prawa energetycznego nieprzewidujących obowiązku zatwierdzania taryf dla odbiorców innych niż odbiorcy paliw gazowych w gospodarstwach domowych, uznać należy za przejaw dyspozycyjności materialnej powódki. Sąd stwierdził zatem, że pozwanemu należy się pełna stawka kosztów zastępstwa, albowiem reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika, który złożył odpowiedź na odwołanie powódki i jego uzupełnienie.

Ponieważ powódka cofnęła odwołanie po jego wysłaniu pozwanemu a przed rozpoczęciem posiedzenia, Sąd na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 ppkt a ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 300), zwrócił powódce kwotę 50 zł, stanowiącą połowę opłaty od odwołania.

SSO Anna Maria Kowalik

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)